WHITEPAPER

DOOR SPORT EN BEWEGEN NAAR WERK
ARBEIDSRE-INTEGRATIE EN SPORT

MET ADVIES EN EEN TOOL VOOR GEMEENTEN

kenniscentrum sport

Arbeidsre-integratie en sport in gemeentelijk beleid

Sinds de decentralisaties van zorg, werk en jeugdhulp zijn gemeenten verantwoordelijk voor de zorg en ondersteuning van hun inwoners. Zorg voor werk en inkomen is één van die verantwoordelijkheden in het sociaal domein. De Participatiewet heeft als doel om meer mensen – ook met een arbeidsbeperking – aan de slag te krijgen. Ook sport en bewegen kan bijdragen aan de uitdagingen in het sociaal domein.

Sport en bewegen en hun maatschappelijke waarde hebben de laatste jaren een steeds grotere rol gekregen in gemeentelijk beleid. Dat je door sport en bewegen gezonder wordt, is inmiddels stevig onderbouwd. Wetenschappelijk onderzoek laat daarnaast zien dat sport en bewegen lokaal bijdragen aan maatschappelijke waarden als participatie, leefbaarheid en sociale samenhang. Lees meer over de effecten van sport en bewegen.

Ook voor mensen met een (tijdelijke) afstand tot de arbeidsmarkt, kan sport een positieve invloed hebben. Via de inzet van sport en met de juiste begeleiding kunnen mensen nuttige vaardigheden ontwikkelen als discipline, samenwerken en zelfvertrouwen. Die vaardigheden kunnen helpen bij het vinden van nieuw werk en het volwaardig participeren in de samenleving. Ook zorgt sport er voor dat mensen fitter worden, een voorwaarde om te kunnen functioneren. En: sport brengt hen in contact met anderen, waardoor ze hun netwerk vergroten.

Op verschillende plaatsen in Nederland spelen sportverenigingen al een rol bij trajecten voor (arbeids)participatie. Vaak in samenwerking met gemeenten, maatschappelijke diensten, het UWV en uitzend- en re-integratiebureaus. Dit whitepaper zoomt in op de bijdrage van sport en bewegen bij arbeidsparticipatie: met advies en een rekentool voor gemeenten, tips over de rol van sportverenigingen, en een overzicht van lokale praktijkvoorbeelden en interventies.

De waarde van sport voor arbeidsre-integratie

Voor besluitvormers bij gemeenten is het belangrijk om zowel de maatschappelijke als economische waarde van de inzet van sport te kennen. Draagt investeren in sport bij aan toename van arbeidsproductiviteit, afname van ziekteverzuim, reduceert het de kosten van criminaliteit, of verbetert het de kwaliteit van leven?

Maatschappelijke waarde: verschillende niveaus van participatie

Niet alle projecten die sport en gemeente samen starten, hoeven direct te leiden naar zelfstandig betaald werk. Voor sommige doelgroepen is dat geen haalbaar doel. Behalve betaald werk wordt daarom ook maatschappelijke participatie als doel gezien, bijvoorbeeld het hebben van sociale contacten, lidmaatschappen van verenigingen, deelname aan opleidingen/cursussen of onbetaald werk. Sporten bij een vereniging kan in alle gevallen een eerste – kleine – stap zijn op de ladder naar meer participatie. We onderscheiden zes niveaus van participatie, waarbij sport steeds van betekenis kan zijn en waarin deelnemers steeds meer gaan bijdragen aan de lokale samenleving:

1.	Sociaal isolement	4.	Onbetaald werk
2.	Sociale contacten buiten de deur	5.	Betaald werk met ondersteuning
3.	Deelname aan georganiseerde activiteiten	6.	Betaald werk zonder ondersteuning

De tussenliggende niveaus onderscheiden zich in een steeds grotere vorm van participatie. Het eerste niveau van participatie betreft doelgroepen die leven in een sociaal isolement. Het zijn vaak mensen met bijvoorbeeld een psychiatrische stoornis, verstandelijke of lichamelijke beperking, chronische aandoening, of schulden. Dit zijn mensen die doorgaans eenzaam zijn en op meerdere fronten hulp nodig hebben. Het is voor deze groep heel fijn om buiten de deur andere mensen te ontmoeten en weer een fysieke ervaring op te doen. Denk daarbij aan laagdrempelige beweegactiviteiten zoals wandelen en fietsen.

Naarmate je verder komt op de ladder, kun je toewerken naar meer structurele inzet van sport en bewegen, ook bij een lokale sportvereniging. In eerste instantie om via sport soft skills zoals teamwork te ontwikkelen. Verder op de participatieladder verschuift het accent steeds meer naar vaardigheden zoals zelfvertrouwen, (zelf)reflectie en leren en het opbouwen van een netwerk - dat deze groep vaak zeer beperkt heeft.

Door deel te nemen aan sportieve activiteiten - en dit ook daadwerkelijk een behoorlijke periode vol te houden - zetten zij een hele grote stap naar het verruimen van hun blik op de omgeving en zichzelf. Ze ontdekken dat het goed voelt te bewegen of dat het fijn is andere mensen te ontmoeten. Een activiteit met bewegen of sporten geeft houvast en structuur en dat maakt de ontmoeting met anderen gemakkelijker.

Economische waarde: de iBOR Rekentool

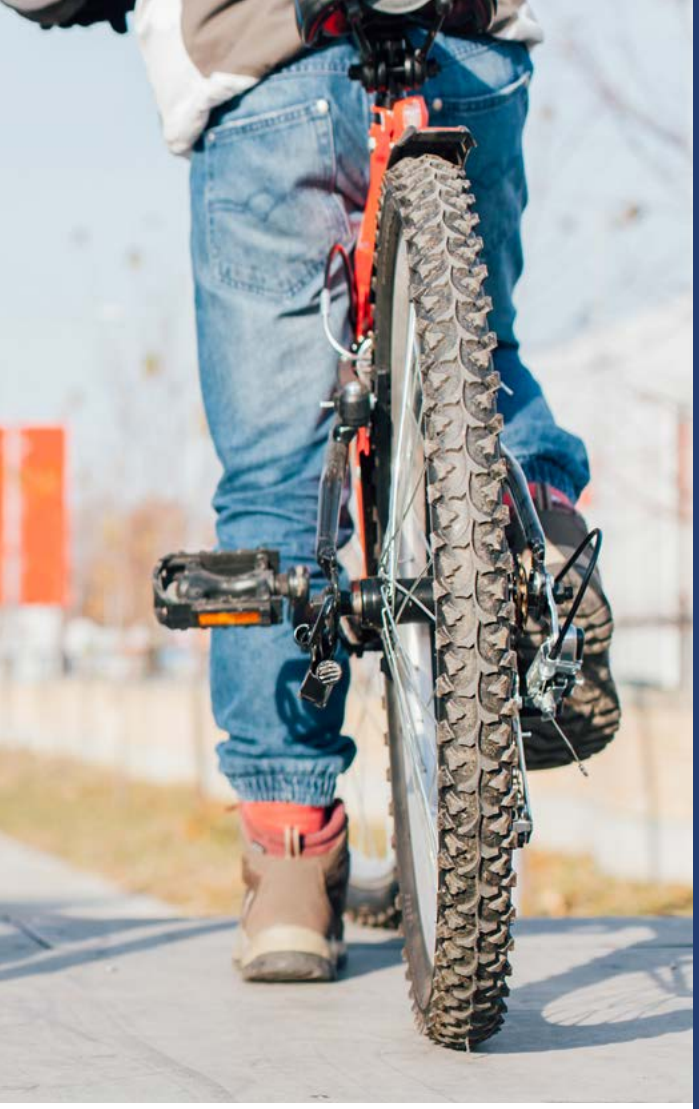
Specifiek voor de economische waarde van projecten op het gebied van arbeidsre-integratie, ontwikkelde Kenniscentrum Sport het iBOR (het interactief Beleidsondersteunend Rekenmodel).

Het iBor laat gemeenten zien wat sportieve re-integratietrajecten economisch en maatschappelijk kunnen opleveren voor drie verschillende doelstellingen:

- Het voorbereiden van langdurig werklozen op re-integratie
- Het voorbereiden van werklozen met meervoudige sociale, medische en psychische problemen op instroom naar werk
- Het voorbereiden van jongeren zonder baan op instroom naar onderwijs of werk

Voor iedere doelstelling kan worden gespeeld met het aantal deelnemers, de duur van de interventie en de kosten. In het iBOR wordt zichtbaar wie er profiteert en wie er investeert, wat de maatschappelijke opbrengst van sport in re-integratie is en hoe de doelgroep opschuift op de participatieladder van een geïsoleerd bestaan tot bezig met betaald werk.

Het iBOR kan (wetenschappelijk) onderzoek niet vervangen. Het blijft een model (gebaseerd op bestaande interventies) en is niet bedoeld om de exacte omvang van effecten te bepalen. Het is een hulpmiddel en ondersteunend bij het gesprek over de beoogde opbrengsten en de beoordeling van de daadwerkelijke opbrengsten.

Gemeenten die in algemene zin meer willen weten over de economische opbrengsten van inzet van sport, vinden hier nóg een nuttige rekentool: De sociaaleconomische waarde van sport en bewegen.
Deze rekentool geeft een indicatie van de baten en lasten als méér Nederlanders duurzaam gaan sporten en bewegen. Gebruik deze informatie bij de beleidsvorming rondom sport en bewegen.

Voetbalclub Cambuur zet zich in voor kwetsbare vrouwen

Sprekend voorbeeld van 'een beschutte werkplek bieden' is voetbalclub S.C. Cambuur, die samen met boksvereniging Frisia betrokken is bij project Fier & Sterk in Friesland. Het initiatief ondersteunt meiden die slachtoffer zijn geworden van seksueel misbruik of loverboys. Doel is het vergroten van zelfvertrouwen en het opdoen van werkervaring in een veilige omgeving. Het gaat om getraumatiseerde jonge vrouwen die vaak zelf niet weten wat ze willen en wie ze zijn, omdat dat heel lang voor hen is bepaald. Bij Cambuur doen de meiden onder begeleiding werkervaring op op allerlei terreinen: front office, marketing, communicatie, schoonmaken, horeca, de kinderfanclub, receptie, enz. Ze ontdekken zo in eigen tempo wat het beste bij hen past.

Dat een mannenwereld als een voetbalclub de helpende hand biedt, is niet zo opmerkelijk als het misschien lijkt. Karin Smit van Cambuur: *"Cambuur is een echte volksclub met een grote inzet voor maatschappelijke projecten. Iedereen, van barman tot de trainers en voetballers aan toe, is bij deze projecten betrokken. Dat de club een maatschappelijke rol heeft, vinden we vanzelfsprekend. We hebben het voordeel dat niemand hier zomaar naar binnen loopt. De deur is gesloten voor mensen die hier niets te zoeken hebben en daardoor kunnen we een veilige omgeving bieden, waarin de meiden leren weer normale relaties met mannen aan te gaan."*

4 belangrijke lessen voor gemeenten

De iBOR rekentool helpt gemeenten om cijfers en opbrengsten van arbeids- en participatie-vraagstukken inzichtelijk te maken. Maar cijfers vragen om interpretatie om daadwerkelijk toepasbaar te zijn. Hier volgt een overzicht van 4 belangrijke inzichten voor gemeenten die hiermee aan de slag willen:

1 Gemeente investeert, zorgverzekeraar profiteert

Een deel van de maatschappelijke winst van de inzet van sport en bewegen binnen arbeidsre-integratie ontstaat door vermeden zorgkosten. De winst is vooral van toepassing op de doelgroep met een laag participatieniveau aan het begin van het re-integratietraject. Degene die daarvan profiteert, is de zorgverzekeraar terwijl de gemeente de partij is die het traject bekostigt. Met andere woorden: de gemeente investeert maar de zorgverzekeraar profiteert. Is de les daaruit dat de gemeente niet in deze doelgroep moet investeren? Zeker niet. Het is een argument om te onderzoeken of de aansluiting bij de collectiviteit voor minima die (bijna alle) gemeenten aanbieden - de zogenoemde gemeentepolis - loont.

2 Sport kan het niet alleen, zowel in beleid als in de uitvoering

De financiering van arbeidsre-integratietrajecten met sport en bewegen verschilt. Soms komt een deel van de financiering uit het sportbudget van de gemeente, soms is er sprake van een opstartsubsidie bijvoorbeeld via de Sportimpuls en soms financiert sociale zaken. De verschillende financieringsconstructies bevatten elk sterke en zwakke punten.

- Het bekostigen van re-integratietrajecten vanuit het sportbeleid kan logisch zijn. Zeker als het traject als doel heeft om ook de sport(verenigingen) te versterken in hun maatschappelijke rol. Maar wat als het traject succesvol is, deelnemers inderdaad een baan vinden en er minder uitkeringen zijn? De afdeling sociale zaken profiteert dan financieel. Is het dan niet logisch dat sociale zaken het traject (mede) financiert?
- Omdat het doorlopen van een re-integratietraject soms lang duurt, kan een opstartsubsidie een goede manier zijn om het traject te financieren. De continuïteit van het traject op de langere termijn is dan wel een risico. Daarom is het belangrijk om ook bij een opstartsubsidie vanaf het begin aandacht te hebben voor (financiële) borging.
- Ook bij de uitvoering is een gezamenlijke aanpak van belang. Samenwerken met andere partijen bij de uitvoering is noodzakelijk om een effectief programma neer te zetten. Zie eerdere aanbevelingen uit het Europese onderzoek.

3 Begin klein: reality check

Het is aan te bevelen om voor elke lokale situatie een ‘reality check’ te doen. Bijvoorbeeld te starten met een pilot om daarin te toetsen hoe samenwerking tussen gemeente, lokale sportaanbieders en re-integratiepartners in de praktijk werkt. Naast een evaluatie van het proces en de samenwerking, is het ook belangrijk om bij de monitoring de uitstroom (uitval, werk, school, anders), het participatieniveau, de kosten (per deelnemer maar ook vaste kosten), het aantal deelnemers en de doorlooptijd te registreren.

4 Geen baan ≠ geen vooruitgang

Wanneer is een traject gelukt? Ben je succesvol als iemand wél uit een sociaal isolement komt, en na afloop van het arbeidsre-integratietraject actief blijft als vrijwilliger, maar géén baan vindt en dus een uitkering behoudt? Vanuit economisch perspectief gezien, zijn de baten wellicht laag met het oog op de investering vanuit de gemeente. Maar, maatschappelijk gezien is het traject wél succesvol omdat iemand wel is gaan participeren en een bijdrage levert in de lokale samenleving.

Onderbouwing en aanbevelingen uit onderzoek

Ervaringen uit de praktijk laten zien dat de inzet van sport en bewegen bij arbeidsre-integratie kansrijk is (bekijk ook de verschillende interventies en praktijkvoorbeelden in dit whitepaper). Maar voor de effectiviteit van re-integratietrajecten is wetenschappelijk nog weinig bewijs verzameld. Dit heeft vooral te maken met het gebrek aan onderzoek op dit gebied.

Het ontbreken van wetenschappelijk bewijs, wil niet zeggen dat de vele praktijkvoorbeelden niet werkzaam zijn of dat er geen werkzame elementen in zitten. Deze werkzame elementen kunnen aanknopingspunten bieden voor nieuwe en bestaande projecten, om de effectiviteit van hun aanpak te vergroten.

Europees onderzoek en aanpak

De Vrije Universiteit Brussel heeft in opdracht van de Europese Commissie grootschalig onderzoek gedaan naar de bijdrage van sport aan de arbeidsparticipatie van kansarme jongeren in Europa.

Daaruit komen de volgende aanbevelingen naar voren over integrale samenwerking:

- De sportsector kan zich nog verder professionaliseren en ontwikkelen om een rol te kunnen spelen bij het realiseren van verbeterde maatschappelijke participatie van jongeren.
- Nu zijn er een handvol interventies binnen de sport, maar ontbreekt het aan institutionele verbindingen tussen sport, zorg en welzijn. Die zijn echter nodig om dergelijke integrale initiatieven te borgen in lokale samenwerking.
- Door het sportdomein met partners met ervaring op het gebied van re-integratie te verbinden, kan de potentie van sport beter wordt benut. Sport kan namelijk helpen op systematische wijze sociale vaardigheden en gedrag te ontwikkelen voor het uitoefenen van een beroep.

En aanbevelingen over de invulling van sportprogramma's:

- Programma's voor arbeidsre-integratie die sport inzetten, moeten ervoor zorgen dat de deelnemer en zijn leertraject centraal staan. Inzet van sport is pas effectief, als het onderdeel uitmaakt van een traject waarin de deelnemer (samen met de sportbegeleider) heel bewust werkt aan specifieke doelen. Sporten an sich, is onvoldoende om bij te dragen aan een stijging op de participatieladder.
- Scholing en werkervaringsplekken moeten op maat zijn om uitval van deelnemers te voorkomen. Ook moeten zij een combinatie van werkgerelateerde skills en softskills bevatten.
- Naast individuele vaardigheden en houding is het hebben van zogenoemde 'weak ties', lichte verbindingen buiten het persoonlijke netwerk, belangrijk. Aanpakken waarbij het sociale netwerk actief wordt ingezet bij het zoeken naar een baan, zijn kansrijker.
- Vaak is sprake van meervoudige en complexe problematiek bij de doelgroep. Het is belangrijk een assessment uit te voeren in combinatie met een aanpak waarbij zoveel mogelijk (beïnvloedbare) belemmeringen worden aangepakt.

Betrokken Sportverenigingen (SDZ, Amsterdam)

Het project Betrokken Sportverenigingen bij de voetbalvereniging SDZ in Amsterdam, helpt vluchtelingen om te integreren, om een opleiding te volgen en om uiteindelijk structureel (vrijwilliger)werk te vinden. De sportvereniging werkt zowel met statushouders die bij de vereniging komen koken en uiteindelijk een horeca-opleiding gaan doen, als met statushouders die worden geworven als assistent trainer en uiteindelijk een trainersopleiding volgen.

Lees meer over dit praktijkvoorbeeld op Allesoversport.nl.

De rol van de sportvereniging

Op verschillende plaatsen in Nederland spelen sportverenigingen al een rol bij trajecten voor (arbeids) participatie in de samenleving. Veelal gebeurt dit in samenwerking met gemeenten, maatschappelijke dienst, UWV, uitzend- en re-integratiebureaus.

De sportvereniging wordt na gezin en school wel het derde opvoedmilieu genoemd. Het is een ontmoetingsplek waar mensen iedere week samenkomen en kunnen meedoen, erbij kunnen horen en van elkaar kunnen leren. Sportverenigingen richten zich in de eerste plaats op sport. Maar juist vanwege de vaardigheden die sporters opdoen (komen opdagen, samenwerken, doorzetten, enz.) is de sportvereniging bij uitstek geschikt voor mensen die hulp zoeken bij het vinden van werk. Mits het vanuit een doelgerichte aanpak gebeurt, waarbij deelnemers via sport actief werken aan specifieke leerdoelen.

Veel mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt verkeren in een kring waarin weinig banen aangeboden worden. Via de sportvereniging en vrijwilligerswerk leren zij zich weer tot andere mensen dan de eigen kring te verhouden. In een sportvereniging op een multifunctionele accommodatie zijn veel verschillende werkzaamheden te verrichten en komen doorgaans ook veel verschillende mensen. Dit biedt aanknopingspunten om te oefenen en te leren omgaan met andere mensen. In de praktijk zie je drie vormen, en mengvormen daarvan, waarin sport een bijdrage levert aan arbeidsre-integratie vraagstukken:

- Door mensen letterlijk in beweging te brengen: sporten bij een vereniging kan onderdeel uitmaken van een arbeidsre-integratie traject.
- Een tweede aanpak is mensen een beschutte werkplek bieden: de vereniging zelf kan ook een daadwerkelijke werk(ervarings)stageplek zijn waar mensen weer kunnen oefenen met de vaardigheden die ze nodig hebben op de arbeidsmarkt.
- Tot slot kan de sportvereniging haar netwerk ter beschikking te stellen: bij een vereniging sporten immers ook altijd lokale werkgevers.

In dit whitepaper én de brochure ‘Sport Beweegt naar Werk’ staan verschillende voorbeelden hiervan.

Andersom wordt de sportsector ook versterkt door een rol te spelen in het arbeidsmarktbeleid. Sportverenigingen kunnen nieuwe vrijwilligers werven en hun maatschappelijke betekenis concreet inkleuren. Dit zorgt weer voor een verbetering van het imago van de sport bij lokale beslissers en versterkt het netwerk rondom de sportvereniging.

Praktische tips voor gemeenten en sportverenigingen

De beschikbare literatuur en de vele praktijkvoorbeelden leveren een aantal tips op voor sportverenigingen en gemeenten die een project willen starten:

1. Maak een keuze voor een specifieke doelgroep en richt je daar volledig op, de verschillen tussen de deelnemers zijn anders te groot.

2. Kies voor een doelgerichte aanpak, met leerdoelen, reflectie en gerichte ontwikkeling van competenties.

3. Kies voor een groepsaanpak met kleine groepen met ruimte voor individuele begeleiding. Door in een groep te werken stimuleren de deelnemers elkaar. Maatwerk is echter nodig om elke deelnemer zich volledig te kunnen laten ontplooien.

4. Zorg voor professionele begeleiding, vrijwilligers zijn meestal niet toegerust om deze (complexe) groepen volgens strikte regels te begeleiden.

5. Een concept voor het vinden van werk moet bestaan uit een simpele start, lage intensiteit en lage kosten, die haalbaar zijn voor elke deelnemer, ook met beperkte gezondheidsproblemen.

6. De casemanager van de uitkeringsinstantie is idealiter volledig op de hoogte en betrokken bij het project.

7. Zorg dat de maatschappelijke betrokkenheid en het draagvlak bij de sportvereniging voldoende aanwezig is en blijft: daar draait het concept op.

8. (Gesubsidieerd) werk in de publieke sector is vooral geschikt voor het vergroten van maatschappelijke participatie, want het leidt vaak niet tot regulier werk door het mogelijke lock in effect. Dat wil zeggen dat mensen niet verder zoeken naar een betaalde baan. Tenzij dit specifiek onderdeel is van de aanpak.

9. Zorg voor passende werk(ervarings-) of stageplekken voor iedere persoon en/of voor voldoende afwisseling, dit verlaagt de kans op uitval en verhoogt de kans op doorstroom naar betaald werk.

10. Activiteiten die iemands vaardigheden en inzet verhogen om daadwerkelijk vacatures te zoeken, is effectief. Dit betere ‘zoekgedrag’ draagt significant bij aan de kans op betaald werk.

11. Blijf monitoren en evalueren wat de resultaten bij de doelgroep zijn, na inzet van de aanpak, op korte en lange termijn. Omdat je daarmee de deelnemers stimuleert, maar bovenal ook om te leren of je aanpak werkt en wat het effect ervan is. Ook kun je hiermee inzichtelijk maken wat de maatschappelijke baten zijn van de aanpak.

Rugby als leerschool voor zelfstandig werk

Een voorbeeld van hoe sport zo'n eerste stap kan zijn, is Stichting De Harde Leerschool. Dit rugby initiatief bereidt jonge mannen die moeite hebben met regels en regelmaat, voor op de arbeidsmarkt. Het zijn mannen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt en nauwelijks startkwalificaties.
Rugbytrainer Job Völker:
"Veel jongens willen juist heel graag werken, maar weten niet hoe ze dat moeten aanpakken. Het gaat om jongens die in detentie hebben gezeten, die buiten de samenleving staan. Sommigen hebben zelfs geen uitkering en zijn heel moeilijk bereikbaar voor hulpverleners. Toch willen deze jongens vaak maar één ding: huisje, boompje, beestje. Ze willen erbij horen. Helaas ontbreekt het hen aan de vaardigheden die je nodig hebt om werk te krijgen en te houden. Ze missen structuur in hun leven, en een doel. Rugby kan hen daarbij helpen."

Het programma bestaat overigens uit meer dan alleen sport. 's Morgens is er een rugbytraining, 's middags is er een training over solliciteren, voeding, zelfreflectie, jezelf presenteren, enzovoort. Een bouwbedrijf is projectpartner en garandeert de deelnemers een werkplek, op voorwaarde dat ze het programma bij De Harde Leerschool met succes afronden. Van de 30 jongeren die in 2015 begonnen, hebben 21 het programma afgerond. "Sommige zijn zelf gestopt, maar er zitten ook jongens bij de eerder zijn gestopt omdat ze werk hebben gevonden."

Erkende interventies

De erkende interventies in dit whitepaper zijn eerder in het land uitgevoerd en kunnen inspiratie bieden voor gemeenten, sportverenigingen en arbeidsorganisaties die aan de slag willen. Onderstaand een aantal interventies uitgelicht.

1 Stapjefitter

Het doel van Stapjefitter is het vergroten van de kans op re-integratie bij bijstandsgerechtigden door een verbetering van de leefstijl en competenties voor (vrijwilligers)werk. Om dat doel te bereiken richt deze 18 weken durende interventie zich op 3 factoren: voldoende bewegen, gezonde voeding en participeren in de samenleving.

De doelgroep betreft re-integratie cliënten uit de lagere treden van de participatieladder (zie elders in dit whitepaper). Het traject is in groepsverband. Deelnemers nemen deel aan voorlichtingsbijeenkomsten over sport en bewegen, gezonde voeding en sociaal participeren. Daarnaast doet de groep samen een sportactiviteit – bij voorkeur bij een buitensport vereniging. In Stapjefitter werken diverse lokale partners samen, waaronder een lokale welzijnsorganisatie, een re-integratiebedrijf en lokale s portorganisaties en -verenigingen.

- Lees een interview met de initiatiefnemer van Stapjefitter op Allesoversport.nl
- Bekijk de details van de arbeidre-integratie interventie 'Stapjefitter' op sportenbeweeginterventies.nl

2 Bewegen werkt

Bewegen werkt is een re-activeringsprogramma waarin bewegen, leefstijl en arbeidsrelevante competenties centraal staan. De deelnemers zijn mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, of die nagenoeg niet meer participeren. Het doel van Bewegen werkt is dat de deelnemers minimaal 1 trede stijgen op de participatieladder (zie elders in dit whitepaper). Dat betekent dat iemand bijvoorbeeld doorstroomt naar werkhervatting, vrijwilligerswerk, arbeidsbemiddeling, scholing of sociale activering .

De deelnemers doen eens per week aan fitness en eens per week sporten ze bij een lokale vereniging. Door de gestructureerde, frequente en groepsgewijze aanpak, verbeteren gedurende het programma de fysieke en mentale fitheid van de deelnemers, evenals de algehele gezondheid. Daardoor neemt de kans op een succesvol vervolgtraject toe.

- Bekijk de details van de arbeidre-integratie interventie 'Bewegen werkt' op sportenbeweeginterventies.nl

3 Dutch Trainee Cup

Programma dat zich richt op sportieve en maatschappelijke ontwikkeling voor mensen die maatschappelijk buitenspel staan. Denk aan dak- en thuislozen, (ex) verslaafden, mensen met psychosociale stoornissen, een lichte verstandelijke beperking, enz. Bij de Dutch Trainee Cup interventie werken een sportvereniging en een zorg- en welzijninstelling samen om deelnemers structureel te laten sporten sportvereniging en hen middels vrijwilligersactiviteiten bij de vereniging werkervaring te laten opdoen waardoor ze (weer) actief aan de samenleving deelnemen.

4 Yets

Preventieve gedragsinterventie die sport inzet als middel om kwetsbare jongeren te empoweren en maatschappelijke uitval te voorkomen. Bekijk ook onze interventie database sportenbeweeginterventies.nl, met interessante interventies voor gemeenten op diverse beleidsterreinen.

Verder lezen

- Lees diverse voorbeelden over het succes van sport in arbeidsre-integratie
- Wat kunnen sportverenigingen betekenen in arbeidsre-integratie
- Overzicht van wat wetenschappelijk al wel en niet bekend is, met verdere literatuur verwijzingen.

Wat er speelt

Nederlanders worden steeds zwaarder, kinderen zijn motorisch minder vaardig, ouderen voelen zich eenzaam en werknemers melden zich steeds vaker ziek. Daarnaast is de druk op budgetten voor gezondheid en preventie groot.

Wat wij doen

Voor oplossingen van deze vraagstukken op het terrein van gezondheid en maatschappij is kennis noodzakelijk. Kenniscentrum Sport heeft alle kennis over sport en bewegen in huis. De nieuwe beweegrichtlijnen zijn voor ons een belangrijk aanknopingspunt voor het delen van kennis met professionals en publiek. We delen die toegepaste kennis met kwaliteit, actueel en innovatief onder meer via www.allesoversport.nl.

Wie wij zijn

Sinds 1 januari 2016 bestaat Kenniscentrum Sport, voortgekomen uit een fusie van het Nederlands Instituut voor Sport en Bewegen (NISB) en Onbeperkt Sportief. De ervaring van onze 70 adviseurs leert dat inzet van kennis leidt tot betere interventies, effectievere programma's en een competenter werkveld. Wij houden van sport en bewegen en zetten ons in, met hoofd en hart.

Contactpersonen voor arbeidsre-integratie, sport en het sociaal domein:

Hans Arends I adviseur
hans.arends@kcsport.nl
06 - 21 64 95 94

Marian ter Haar I adviseur
marian.terhaar@kcsport.nl
06 - 21 64 95 77

maart 2018